

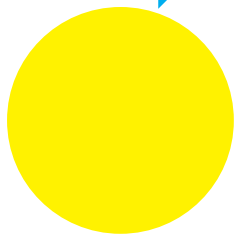

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

سه‌شنبه ۴ آذر ۱۴۰۴ • سال سی و یکم • شماره ۸۸۹۴
• اذان ظهر ۱۱/۵ • اذان مغرب ۱۷/۱۲ • نیمه شب شرعی ۲۳/۰۸ • اذان صبح فردا ۵/۲۳ • طلوع آفتاب فردا ۵/۱۰۶

irannewspaper.ir

ایران

• صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:

صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:

هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران

• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری

• مدیرعامل: علی متقیان

• تلفن: ۸۸۷۶۱۲۰ • شماره: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰۰

• پیامک: ۳۰۰۴۵۱۲۳ • روابط عمومی: صندوق پستی: ۱۵۸۷۵۰۵۳۸۸

• نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری

• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایو۹۰۰۱ از شرکت NISCERT

• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

• امام حسین (ع):

«خوش خویی، عبادت است و سکوت، زینت»

سخن‌روز

(تاریخ یعقوبی، ج ۲، ص ۲۶۴)

درگذشت بازیگر

فیلم «شعله»

درمندر، ستاره محبوب و پرآوازه سینمای هند که با نقش آفرینی در فیلم «شعله» به شهرت جهانی رسید، روز دوشنبه ۲۴ نوامبر (سوم آذر) در سن ۸۹ سالگی، درست یک روز پیش از تولد ۹۰ سالگی اش درگذشت. درمندر اسینگ دتول، بازیگر کهنه‌کار بالیوود، بیش از شش دهه در سینمای هند حضور داشت و در بیش از ۲۸۰ فیلم ایفای نقش کرد. او به دلیل توانایی در ترکیب جذابیت مردانه با صحنه‌های اکشن و عاشقانه، به «هی‌من بالیوود» شهرت یافت و در طول فعالیت هنری خود جوایز متعددی دریافت کرد. **ایرنا**

«میراث» لعیا زنگنه

در شبکه دو

مجموعه تلویزیونی «میراث» به کارگردانی امین امانی و تهیه‌کنندگی کمیل سوهانی و امین امانی تولید شد. این سریال محصول مرکزسیرمغ معاونت سیماست با بازی لعیا زنگنه، داریوش گاردان، ژیا قاسمی و ... که به‌زودی از شبکه دو روانه آنتن می‌شود. «میراث» با نگاهی طنز به موضوعاتی چون تولید ملی، اقتصاد دانش بنیان، خودانکایی جوانان و نقش سازنده استادان و روحانیون در حل مسائل اجتماعی می‌پردازد. **ایرنا**

بررسی «پله آخر»

با حضور علی مصفا

دومین برنامه «فیلم پژوهشی» با بررسی فیلم «پله آخر» ساخته علی مصفا چهارشنبه ۵ آذر از ساعت ۱۷ تا ۲۰ در خانه هنرمندان ایران برگزار می‌شود. در بخشی از این نشست گفت‌وگویی با حضورعلی مصفا، بهنام حسینی و پانته‌آ منصوری پیرامون فیلم انجام می‌گیرد. همچنین، امیرحسین بابایی محمد هاشمی و حسین حیدری به ارائه دیدگاه‌های پژوهش محور خود درباره فیلم «پله آخر» می‌پردازند. **مهر**

پیشرفت سینمای ایران بعد از انقلاب

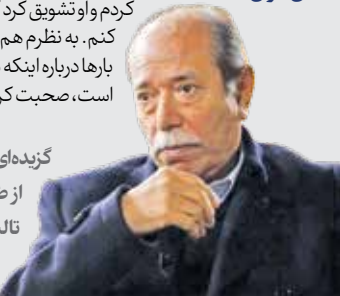
مدیون تازه‌نفس هاست

نقل قول

حضور من در جشنواره مدیون توجه همایون غنی‌زاده، کارگردانی است که به نظرم یکی از خلاق‌ترین و بااستعدادترین جوان‌های این مملکت، هم در کارگردانی تئاتر و هم سینماست. من قبل از بازی در فیلم‌هایش از او دو تئاتر دیدم. در دو فیلمش هم بازی کردم و او تشویق کرد که حتماً در فیلم «آه» چه روزهای خوشی بود» بازی کنم. به نظرم هم برای خودم خوب بود و هم برای فیلم خوب بود. بارها درباره اینکه سینمای ایران بعد از انقلاب چقدر پیشرفت کرده است، صحبت کرده‌ام و این مدیون استعدادهای تازه‌نفس است.

گزیده‌ای از صحبت‌های علی نصیریان، بازیگر که به تازگی از طرف هیأت داوران جشنواره فیلم شب‌های سیاه تالین مورد قدردانی قرار گرفته است. / مهر

هادی مرزبان رفت، اما هنوز صدای قدم‌هایش در صحنه تئاتر شنیده می‌شود

معلمی پنهان در کسوت کارگردانی

دارد، راه می‌رود و با نبض جامعه هماهنگ است. رادی برای او چنین متنی بود.

اگر امروز نام رادی هنوز پرطنین است، سهم مرزبان را نمی‌توان نادیده گرفت. او با اجرهای پیاپی اش؛ از «لبخند باشکوه آقای گیل» تا «شب سمور» رادی را از کتابخانه‌ها بیرون آورد و دوباره در صحنه نشاناد: کاری که بسیاری از کارگردانان هم‌دوره‌اش، با وجود علاقه، هرگز چنین مداومت و صلابتی انجام ندادند.

کارگردانی با نقشه‌ای کامل در ذهن:

نظم‌ارزشی و خیال شاعرانه

در توصیف شیوه کارگردانی مرزبان، بسیاری او را «آرتشی» می‌خواندند: نه به معنای خشکی یا تحکم، بلکه به معنای مدیریتنی مبتنی بر پیش‌بینی، زمان‌بندی و تعریف دقیق مسیر. او اولین تمرین را به تصویر کامل اجرا آغاز می‌کرد: گویی نمایش سال‌هاست در ذهنش روی صحنه رفته و حالا فقط می‌خواهد آن را روی زمین پیاده کند.

بازیگر در صحنه او، اختیار تام نداشت؛ اما این بی‌اختیاری، نوعی سلب آزادی نبود. او مسیر را چنان روشن طراحی می‌کرد که خروج از آن، بیشتر شبیه گم‌شدن در تاریکی بود. بازیگرانی که توان همراهی با این دستگاه منظم را داشتند، همواره از شفافیت ذهنی او سخن می‌گفتند؛ از اینکه هر حرکت، هر مکث، هر میزانشن، منطق و ضرورت داشت.

مرزبان از نسلی بود که کارگردانی را «مدیریت» می‌دانست، نه «امتحان کردن». نسل او به تمرین‌های طولانی، سواس در انتخاب بازیگر، انضباط و احترام به متن باور داشت. اینها مفاهیمی بودند که به‌تدریج در تئاتر ایران فرسوده شدند، اما او تا آخرین روز حتی تا نمایش ناتمام «بریزاد» به آنها وفادار ماند. کمتر کسی مرزبان را به‌عنوان معلم معرفی می‌کرد، اما حقیقت این است که او در هر اثرش نقش یک معلم را به‌خوبی ایفا می‌کرد و کلاس درسش همواره روی صحنه بود. نسل جوان‌تر، زمانی که با او مواجه می‌شد، ابتدا تحت‌تأثیر صلابت و نظم او قرار می‌گرفت، اما خیلی زود درمی‌یافت که این ساختار سخت‌گیرانه، بستری برای خلق نقش است، نه حذف فردیت. شاگردان مرزبان می‌گفتند زبان او را باید «گش» می‌کردی: همان‌طور که زبان یک شاعر را باید کشف کرد. وقتی آن زبان مشترک شکل می‌گرفت، کار او به تجربه‌ای کم‌نظیر بدل می‌شد: تجربه‌ای که نه فقط نقش می‌ساخت، بلکه بازیگر را شکل می‌داد.

هادی مرزبان

در سن ۸۱

سالگی، پس

از دوره‌ای

بیماری، از

میان ما رفت.

اما او نه با

مرگ، که

سال‌ها پیش

با آثارش

جاودانه شده

است. هر

صحنه برد، هر

بازیگری که

هدایت کرد

و هر سالن

تمرینی که

با حضورش

منظم شد،

تکه‌ای از

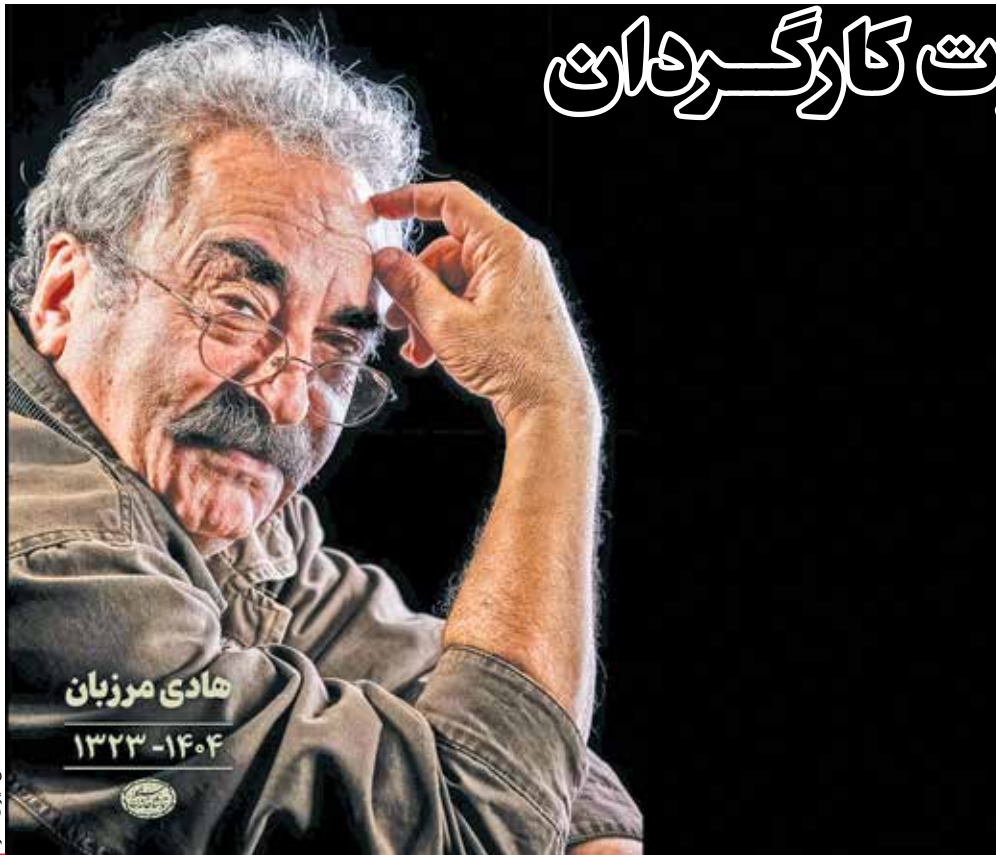
میراث اوست

وفاداری به هویت ایرانی

بسیاری از کارهای مرزبان ریشه در جهان ایرانی داشت. او به ادبیات، زبان و طبقه متوسط شهری وفادار بود؛ همان طبقه‌ای که در آثار رادی تصویر می‌شد: طبقه‌ای زخم‌خورده، گرفتار تناقض، شریف و همواره بر لبه تغییر. در آثار او، روحیه‌ای ایرانی موج می‌زد؛ ایرانی به معنای پیچیدگی، رنج، امید، سکوت و گاهی فریاد. این ایرانی بودن نه یک شعار هنری بود، نه دستاویزی برای جلب توجه؛ بلکه بُن‌مایه‌ای بود که مرزبان از آن جهان می‌آمد و به آن بازمی‌گشت.

برای بازیگران

پلی که از صحنه به عرصه‌های دیگر رسید
هنرمندانی بسیاری بارها تأکید کرده‌اند که حضور در آثار مرزبان برایشان نقطه عطف بوده است. مرزبان در بازیگران استعداد پنهان را می‌دید و با سخت‌گیری و مراقبت، آن را تیز می‌کرد. او همواره ادعا می‌کرد که بازیگر باید در صحنه «صادق» باشد و این صداقت، در روایت بدن و بیان، بیش از هر چیز محصول تمرین و تمرکز است. مرزبان بازیگران را شکل می‌داد، اما نه از آن دست

خبرگزاری ایران

بهره‌ای که بازیگر را به «نسخه» خود تبدیل کنند، بلکه کسی که ظرفیت بازیگر را به نهایت امکانش می‌رساند.

میراث: قطب‌نمایی که از دست رفت

تئاتر ایران سال‌هاست با انبوهی از صداهای جدید، تجربیات پراکنده، و نوآوری‌های کم‌دوام روبه‌روست. در چنین فضایی، نقش هنرمندانی مانند مرزبان نه فقط ارائه اثر،

بلکه ایجاد ثبات در ساختار نمایش بود. او با رفتن، قطب‌نمایی را با خود برد که سال‌ها مسیر بسیاری را روشن کرده بود. این روزها که تئاتر ایران بیش از هر زمان دیگری گرفتار پراکندگی است، فقدان او بیشتر حس می‌شود؛ زیسرا مرزبان فقط کارگردان نبود، «معبّر» بود. معیاری برای فهم اینکه چه چیز ارزش دارد و چه چیز تنها سروصداست.

پایان یک زندگی

هادی مرزبان در سن ۸۱ سالگی، پس از دوره‌ای بیماری، از میان ما رفت. اما او نه با مرگ، که سال‌ها پیش با آثارش جاودانه شده است. هر اجرایی که از رادی روی صحنه برد، هر بازیگری که هدایت کرد و هر سالن تمرینی که با حضورش منظم شد، تکه‌ای از میراث اوست. در روزگار آشفتگی، هنرمندانی چون مرزبان همان قطب‌نماهایی‌اند که راه را نشان می‌دهند؛ و نبودشان ما را به ضرورت دوباره خواندن، دوباره تمرین کردن و دوباره اندیشیدن وامی‌دارد. شاید بزرگ‌ترین احترام به او همین باشد: حفظ انضباطی که او به ما آموخت و بازگشت به تئاتری که به جای نمود، به وجود اهمیت می‌دهد. هادی مرزبان در ۸۱ سالگی دار فانی را وداع گفت، اما صحنه‌ای که او سال‌ها ساخت، هنوز از صدای قدم‌هایش خالی نشده است.

بشر

انتشار تک آهنگ «هوای روزگار»

تازه‌ترین قطعه موسیقی با عنوان «هوای روزگار» منتشر شد. این قطعه عنوان یکی از تازه‌ترین آثار منتشر شده در فرآیند تولید و عرضه موسیقی است که با مدیریت هنری امیرحسین سمیعی و خوانندگی پرواز همای و متین مرعشی پیش‌روی مخاطبان قرار گرفت. تک‌آهنگ «هوای روزگار» در قالب پروژه «خیناشهر» با مدیریت هنری امیرحسین سمیعی، آهنگسازی و تنظیم جابر بهارمست و ترانه و صدای پرواز همای در بخش فارسی و مجتبی کاظمی در بخش گیلکی منتشر شد. پروژه «خیناشهر» با مدیریت هنری و طراحی امیرحسین سمیعی تلاش می‌کند تا موسیقی نواحی مختلف ایران را در کنار موسیقی امروز قرار دهد.

یک نشست صمیمی

با حضور بزرگان ادب و هنر

دومین نشست از سلسله نشست‌های هفتمین جشنواره تئاتر «شهر» با عنوان «شهر، آیین و اسطوره» برگزار می‌شود. این نشست با حضور ژاله آموزگار، قطب‌الدین صادقی، بهزاد آقامجالی، کیانوش معتقدی و مهرک علی صابونچی روز شنبه ۸ آذر ۱۴۰۴، ساعت ۱۸:۳۰ در تماشاخانه ایرانشهر، سالن ناظرزاده برگزار خواهد شد. هفتمین جشنواره تئاتر «شهر» به دبیری امین اشرفی، آذر و دی ۱۴۰۴ در تهران برگزار خواهد شد.

